

הפורחת בכל יום..

הניוז היומי של דרשו.

Dirshu
דרשו ד' ועוז
קרן עולמית לחינוך
ועידוד לימוד התורה

יום ראשון כ"ו אדר א' תשפ"ב | דף היומי בבלי: חגיגה יח | דף הכולל: מגילה יא.
דף היומי בהלכה: מסימן ב' סעיף ו עד תחילת סימן ג'.
מוסר: חפץ חיים - 'ומפני גודל הרעות' עד סוף הפתיחה.
קנין חכמה הלימוד השבועי: שער עבודת האלוקים פרק ה' 'אמר השכל הענינים שהם טובים' עד פרק ו' 'אמרה הנפש כבר הבינותי מה שזכרת'

להצטרפות לקבלת הפותח בכל יום במייל: dirshu@dirshu.co.il

גייטסהד: "מאורע היסטורי שיתיר את חותמו לדורות" | פלאפון כבוי ומיליונים
שנופלים מהשמים | ואז אמר לו רבינו שליט"א ארבע מילים... | 2346

על דא ועל הא

מעמד מרגש של כבוד התורה: "גייטסהד היהודית כולה הצטרפה לדף היומי בהלכה"

הרה"ג ר' משה ברוך קטנקה מנהל 'דרשו' בגייטסהד: "קרה כאן מאורע היסטורי שיתיר את חותמו
לדורות" | מעמד הסיום המרגש התקיים ברוב עם ובראשות ראשי ישיבות ורבנים חשובים

הופך לאדם אחר אחרי שכל החיים שלו הופכים ל"חיים על פי הלכה". לאחר ההדרן נאמר קדיש על ידי מנהל דרשו בגייטסהד ר' משה ברוך קטנקה שגם מכהן כמגיד שיעור ותיק בעיר.

לאחר מכן הציבור כולו געש לתוך שמחה אמיתית של תורה, והאווירה באולם הייתה מחשמלת וזאת נוכח העובדה שגם בגייטסהד הקטנה עשרות סיימו את כל ששת חלקי המשנה ברורה לאחר שלמדו במשך שבע שנים יום יום, כשרובם נבחנו במרבית המבחנים. את המעמד הנעימה מקהלת 'נעימות' שזה עתה נוסדה והעצימה את האירוע בשירתה הלבבית והמהנה, בליווי הקלידן ר' אברומי סנדלר.

הגאון רבי אברהם חיים זאהן, רב בית הכנסת המרכזי של גייטסהד, כובד בפתיחת המחזור השלישי. בדבריו הסביר ששלושת הזמנים השונים של יקצה בבוקר המוזכרים בסעיפים הראשונים של השולחן ערוך, משקפים סוגים שונים של אנשים, והמסר של השולחן ערוך כבר מתחילתו הוא שגם מי שאינו

שמחה התורה שנחקה לדורות בגייטסהד היהודית: במעמד ראשי ישיבות, רבנים, מורי הוראה, מסיימים ומשתתפים רבים, נערך ביום חמישי שעבר מעמד סיום המחזור השני בדף היומי בהלכה במעמד שייזכר בעיר לשנים רבות, והיה המעמד הראשון שהתקיים בהיכל בית הכנסת החדש והמפואר של גייטסהד. את המעמד כיבדו בנוכחותם ראשי ישיבת גייטסהד הגאון הגדול רבי אברהם גורביץ שליט"א, וראשי ישיבת סנדרלנד רבי יעקב ארנטרוי שליט"א, שסיים גם הוא את הלימוד במסגרת דרשו.

את המעמד הנחה הגאון רבי דוד זאהן שליט"א מראשי ישיבת סנדרלנד בגייטסהד, שסיים גם הוא את המחזור השני של הדף היומי בהלכה במסגרת דרשו. באמירת ההדרן כובד הרופא ד"ר ר' שלמה מרדכי רוטנברג אחד מזקני וחשובי העיר ומתמיד עצום. ד"ר רוטנברג סיפר שהדחיפה הראשונית שלו להתחיל את הלימוד בסדר דרשו, הגיעה מנשיא דרשו ר' דוד הופשטר שביקר בגייטסהד לפני שבע שנים, ואמר שאדם שלומד הלכות בכל יום

הרב פאלק בסיום האחרון שבו השתתף לפני הסתלקותו. הרב פאלק הסביר שלמילה 'מודים' יש שתי משמעויות - להכיר ולהודות, ושרק באמצעות הכרה ראשונה אדם יכול באמת להיות אסיר תודה על מה שנעשה עמו, ושמוטל עלינו להכיר טובה לרבי דוד הופשטר נשיא דרשו על כל המפעל. הוא גם שיבח את המהפכה שמחולל סניף דרשו בגייטסהד עם חיבור של מאות לומדים לקביעות בלימוד מידי יום.

עם סיומו של המעמד הצטרפו מאות רבות שהגיעו מכל רחבי האזור לשמוע את דבריו של הגאון הגדול רבי אברהם משה למפין, ראש כולל בעלז וממרכיבי התורה במנצ'סטר. הנאספים היו מרותקים מדבריו הרהוטים של בוגר ישיבת גייטסהד, שהזכיר כי בתקופתו בישיבה היה רק בחור אחד שהכיר את המשנה ברורה כולו, אך כעת, בזכות דרשו, אנו מוצאים בחורים ואברכים רבים שבקיאים במשנ"ב.

את המעמד חתם הרה"ג ר' נפתלי לוי מנהל דרשו בצרפת, שהגיע במיוחד כדי להשתתף בסיום, וכיבדו אותו בברכת המזון. לאחריו מכן נערכו ריקודים לכבודה של שמחת התורה יחד עם ראש ישיבת גייטסהד לצעירים הגאון רבי עזריאל יפה.

המעמד הותיר חותם בל ימחה בדברי ימיה היהודים של גייטסהד כאשר כבר ביום ראשון עם תחילת המחזור השלישי נפתחו שיעורים רבים בהם שיעור מרכזי בהשתתפות כ-60 לומדים שנמסר ע"י הרה"ג ר' אברהם אראן שליט"א בבית המדרש אברכים בגייטסהד.

מצליח להגיע לשיאים בעבודת ה', עדיין עליו לעשות מאמץ ככל יכולתו על מנת להתקדם כל העת.

לאחר מכן שודרו לציבור דברי חיזוק מיוחדים מאת גדולי תורה מהעולם היהודי כולו. בין היתר נשאו דברי ברכה לקהילת גייטסהד הגאון הגדול רבי שרגא שטיינמן, ראש הישיבות 'אורחות תורה', הגאון הגדול רבי חזקיהו מישקובסקי, מנהל רוחני בישיבת 'אורחות תורה' והגאון הרב אביגדור נבנצל, רב העיר העתיקה בירושלים.

בנוסף הוצגו קטעי תיעוד מיוחדים שבהם לומדים בדרשו תיארו את השינוי שהלימוד חולל בחייהם, ואת התרומה העצומה, הן מבחינה רוחנית, והן מבחינה אישית ומשפחתית, של הלימוד על כל אורח חיים שיגם ושיחם.

ראב"ד של פדריישן לונדון הגאון רבי שרגא פייבל הלוי זימרמן, כיבד בנוכחותו את המעמד והגיע כדי לסיים את יחד עם בני גייטסהד את המחזור השני לאחר שהתחיל אותו כאן בגייטסהד לפני שבע שנים. הגרש"פ זימרמן דיבר על הצמיחה האדירה שהיתה לדרשו כבר לפני שבע שנים בגייטסהד, וציין שלמידת ההלכה באופן יומיומי מלמדת איש יהודי לחשוב ללא הרף - מה הקדוש ברוך הוא רוצה ממני היום. הוא גם הזכיר את הפוסק הגאון רבי פסח אליהו פאלק זצ"ל שהיה מגיע לכל סיום בחלקי המשנ"ב, דחף ועודד את הציבור להצטרף ללימוד היומי.

מנהל דרשו באירופה הדיין הגאון רבי בנימין אקשטיין, הזכיר גם הוא בדבריו את הרב פאלק זצ"ל וסיפר על הדברים שנשא

הצטרף עכשיו גם אתה | **המוני בית ישראל בכל העולם היהודי התחילו בלימוד המשנה ברורה במסגרת הדרך היומי בהלכה** | **הדרך היומי בהלכה**

להצטרפות מוקד 'דרשו' 02-5609000

יהלומים מגדולי ישראל

**האברך נכנס לרבינו וסיפר לו את כל האמת:
מלכתחילה אני חפץ שרבינו יהיה הסנדק, אבל יש
נדיב שרוצה סנדקאות ותמורת כך יתרום כסף לכולל.
מה לעשות? אמר לו רבינו שליט"א ארבע מילים...**

המסירות של גדולי ישראל למען חינוך הבנים | הגאון רבי גדליה הוניסברג שליט"א - מגזין 'במה'

בלימודו איתם. לדוגמה, כשרבינו למד איתם פרשת תרומה, הייתה להם בבית קופסה מפלסטיק והיו בונים בדומה ללגו את הקלעים ואת חצר המשכן והמזבח. רבינו אמר לו, עכשיו נלמד, אחר כך אני אבנה לך את כל המשחק ותראה מקרוב ותבין טוב את מה שנלמד. רבינו ישב איתו ולימד אותו את כל הפרטים, איך בנו את המשכן

בשבת קודש העלה הגאון רבי יצחק שאול קניבסקי שליט"א זכרונות מהלימוד עם אביו הגדול רבינו שליט"א בילדותו ובצעירותו. כידוע, רבינו שליט"א למד עם ילדיו ש"ס בבלי, ירושלמי, ששה סדרי משנה, פעם ופעמיים ובחנם על הנלמד. רבי יצחק שאול שיחזר איזו סבלנות עצומה השקיע בהם רבינו שליט"א

והקלעים ולקח את החלקים של המשחק ובנה והראה לו בצורה מוחשית איך נראה המשכן וכליו.

וכך מספר רבי יצחק שאול: הגענו למסכת כינים, המשנה האחרונה במסכת נמצאת גם בזבחים, היא משנה מאוד מורכבת עם הרבה דוגמאות. אמר לו רבינו, עכשיו אקח אותך לסיבוב בחוץ וכך תוך כדי הליכה בדרך הסביר לו היטב את פרטי המשנה.

לאחר מכן למדו מסכת כלים. רבינו הוריד מהארון ספר מיוחד עם ציורים והראה לו כל דבר באופן מוחשי על מנת שיבין היטב. כאשר למדו מסכת חולין, פרק אלו טרפות, השתמש רבינו בספר עם שרטוטים על מנת שיבין כל דבר על בוריו.

לאחר מכן למדו את הגמרא כל אמתא בריבוע אמתא ותרי חומשי באלכסון, רבינו שליט"א ישב עמו וערך את כל החשבונות. לאחר שערך את כל החשבונות, ביקש רבינו, "עכשיו תחזור יפה על מה שהסברתי לך, את כל החשבון". באופן טבעי, כילד, בעת שחזר על כל החשבונות, פה ושם מעט 'נתקע', הרבנית ע"ה הייתה בחדר סמוך ושמעה את הלימוד, והיא הייתה מומחית בחשבונות, הייתה מסייעת לו בתשובות... רבינו חיך ואמר: "זה לא חכמה שאת מגלה לו, אני שואל אותו"...

כך לימדו כל דבר בסבלנות רבה. כאשר הגיעו למסכת יבמות, רבינו שליט"א רצה שיבין היטב את כל החשבון ברש"י בדף ט' ע"ב, לכן צייר לו את הציורים הללו על דף, כדי שיראה את הדברים באופן מוחשי וברור.

עלינו להבין שכל זאת היה במקביל ללימודים של רבינו שליט"א, בהספקים העצומים של רבינו, בלימוד 'חובותיו', בלחץ לכתוב את החיבורים שלו, אך עם כל זאת לא ויתר על הלימוד עם הילדים, על אף שלימוד זה דרש ממנו כוחות נפש על טבעיים ממש. רבינו לא ויתר עד שראה שבנו הבין את הנלמד ואף חוזר על כל מה שביאר לו ולימד אותו. עד כמה הדבר מלמד אותנו.

סיפור יפה שסיפר לי הגאון רבי פנחס ברזל, אשר היה מגיע לרבינו שליט"א כמעט מדי יום:
ראש כולל שהיה מגיע לעיתים קרובות לחו"ל לגייס כסף לכולל, פגש בנדיב שאמר לו, "אני מאוד רוצה שתארגן לי סנדקאות ואני אתן לך סכום גדול לכולל".
ויהי היום, לאברך בכולל נולד בן והוא אמר, "אני מוכן לתת לו סנדקאות בשביל שיהיה כסף לכולל". המדובר היה שאם לא הנדיב יהיה הסנדק, רבינו שליט"א יהיה הסנדק.
מאוד התחבטו מה לעשות. הוא נכנס לרבינו וסיפר לו את כל האמת: יש נדיב שרוצה סנדקאות תמורת כסף לכולל, ואם לא, נותנים לרבינו את הסנדקאות.
אמר לו רבינו שליט"א ארבע מילים:
"לא על חשבון הילד".

כאשר שמע את הסיפור בנו של רבינו, הגאון רבי יצחק שאול שליט"א, אמר, "זה סיפור יפה אבל הוא לא פלא אצלי, אני יודע שכך אוהז אבי".

רבו ודודו של רבינו שליט"א, מרנא החזון איש זיע"א, היה נוסע לסנדקאות גם לערים אחרות, כאשר תנאי הדרכים היו לא כמו היום. פעם שאלנו את רבינו שליט"א, מדוע מרן החזו"א כה הטריח עצמו והקדיש מזמנו היקר לכתת רגליו לסנדקאות?
אמר רבינו שליט"א: "הוא רצה את טובת הילד".

תשובה זו אף מסבירה את הנהגתו של רבינו שליט"א, אשר היה נוסע מרחקים לסנדקאות ובאותו היום אף היה נוסע לכמה ערים לשם כך. רבינו טרח כל כך, כמנהג דודו מרן החזו"א, מפני שדאג לטובת הילד.

במה' bama.org.il

חדשות דרשו

"זהו הציר המרכזי שסביבו נע כל הבית שלנו. אפילו הילדים כבר בקיאים בכל המסלולים והתכניות, ולא פעם, נושא השיחה בארוחת ערב הוא המחזור החדש או המבצע האחרון ב'דרשו'..."

15 שנה של זיכוי הרבים: שיחה קצרה עם איש 'דרשו' הרב אהרן כהן שליט"א

'דרשו' ברחבי הארץ, ואחד מוותיקי הפעילים בארגון. "אנחנו בבית 'אוכלים שותים ונושמים דרשו'", הוא מספר. "זהו הציר המרכזי שסביבו נע כל הבית שלנו, הילדים מכירים היטב את התוכניות השונות של הארגון, ונושא השיחה סביב השולחן בארוחות הערב (כשיש לי זמן לאכול...), הוא לא פעם מה שקורה ב'דרשו', התוכנית החדשה או המחזור החדש, המבצע האחרון וכן הלאה.

יחיאל קירשנבוים

העבודה בארגון 'דרשו' מאתגרת ומעניינת מאוד, וכחלק מהסיקור של הפעילות שוחחנו עם כמה וכמה מהפעילים, שסיפקו לנו הצצה לעולם הרגשות הפנימיים שלהם, מה הם מרגישים וכיצד הם תופסים במחשבה הפנימית שלהם, את הפעילות בארגון.

הפעם אנחנו משוחחים עם הרב אהרן כהן, הממונה על מבחני

”אבל מעבר לזה שהמספרים הללו מצריכים היערכות מצדי, הם בעיקר גורמים לי להתרגש. אני זוכר את הימים הראשונים שלי ב'דרשו', לפני כ-15 שנה. כבר אז היה זה ארגון גדול ומפורסם, אבל ההיקפים הוכפלו מאז כמה וכמה פעמים, וזה מאוד מרגש לראות את ההתפתחות של המפעל התורני העצום הזה, כשהוא גדל ומתרחב במהירות ומגיע לכאלו מספרים.”

”כשאני פותח את דלת הכניסה למשרדי 'דרשו', נכנס פנימה ושומע את ההמולה האדירה, מרגיש את הפעילות באוויר, זה גורם ללב שלי להתרחב בשמחה ובאושר, על כך שזכיתי להיות חלק מהדבר הנפלא הזה.”

”מה שהכי מרגש אותי מהכל זה המספרים. כשאני שומע שעד כה נרשמו למעלה מ-40 אלף נבחנים חדשים למבחני 'הדף היומי בהלכה', אני יודע שצפויה לי עבודה קשה מאוד, אנחנו נערכים להתחיל בפועל את הדפסת המבחנים כבר עכשיו למרות שיש עוד חודש עד לקיומו של המבחן הראשון, וזאת בגלל הכמויות האדירות של טפסי המבחן הנדרשים, כשלצד ההכפלה פי כמה וכמה במספר נבחני 'הדף היומי בהלכה', צפויה הכפלה גם בנבחני 'קנין חכמה' ואפילו בקרב נבחני 'הדף היומי' על הש"ס הבבלי, כך שכל ההיערכות צריכה להיות מוקדמת יותר ואינטנסיבית הרבה יותר.”

צפו בגלריה: המונים השתתפו במצמד הסיום במלבורן אוסטרליה

גלריית תמונות מסיום הדף היומי בהלכה 'דרשו' אוסטרליה

מאז החיים שלי השתנו לגמרי. כבר למעלה מעשר שנים שלא נגרם לי שום נזק מההחלטה הזו. ההסכם של התא קולי עובד בחסדים גלויים ובהשגחה פלאית. יש לי הרבה סיפורים על כך, אניא כאן רק אחד מהם...

Hadas Parush/Flash 90

פלאפון כבוי ומיליונים שנופלים מהשמים

של שלוות הנפש, של שקיעות בתורה. ראיתי שה' עזר לי ולא היו שום בעיות. והחלטתי שאני הולך על זה. אקבל על עצמי עול תורה ואסמוך על השי"ת שיעזור לי גם הלאה.

מאז החיים שלי השתנו לגמרי, אני חי, אני מיושב, ראשי שקוע בתורה. ומאז ועד היום כבר למעלה מעשר שנים שלא היה לי שום היזק כל דהו מההחלטה הזו. ההסכם של התא קולי עובד בחסדים גלויים, ובהשגחה פלאית. כשהשי"ת מסדר בשבילי הכל כדי שאוכל להמשיך לשבת וללמוד.

ויותר מזה, בפעמים הבודדות שחשבתי לעצמי כי אלו מקרים יוצאים מן הכלל, והפרתי את הגדר שלי שלא לדבר בפלאפון באמצע הסדר, דווקא אז זה לא הצליח וזה רק עשה לי בעיות...

יש לי הרבה סיפורים של גילויים אדירים שהיו לי במשך השנים על הקבלה הזו. אצטט רק סיפור אחד מביניהם.

זה היה לפני כעשר שנים, נקלעתי אז לנקודת משבר בענייני לגלוג הכספים של המצווה שאני עוסק בה, א"א להרחיב בפרטים, אך תמצית הדברים היא שהגעתי אז למסקנא כי אני חייב לברוח מארה"ק בהקדם האפשרי, היו כמה סכומים אדירים שהייתי זקוק להם באופן מיידי ולא היה לי מאיפה להביא אותם.

ביום האחרון אחרי שכבר התחלתי לארוז את המזוודות, ולסדר את הדרכון, עלה בי פתאום הרהור 'מה עם הקבלת עול תורה שלי, הרי אני אברך כולל, וקיבלתי על עצמי עול תורה, למה אני נותן לעצמי להגרר אחרי הטרדות, אולי זה נסיון שנשלח לי משמים לראות אם אעמוד בקבלת עול תורה שלי? וכשאוכיח את רצינותי בקבלת העול, בלי להיבהל מכל מה שמאיים עלי, אז יעבירו ממני את העול הזה, וכמאמר חז"ל המקבל עליו עול תורה מעבירין ממנו עול דרך ארץ?'

החלטתי מיד כי אני לא חייב לברוח ברגע זה, ואמשיך ללמוד את סדריי הקבועים ולצפות לישועת ה'.

זה היה בתקופה לפני פורים, והמצב כולל לא היה אז חזק מדי, רציתי באמת ללמוד, אז ירדתי לביהמ"ד וויטעבסק ברח' עבודת ישראל בירושלים, הראש שלי היה עמוס מדי בשביל להתרכז בסוגיות הכולל, פתחתי אם כן גמרא מגילה, ושקעתי בלימוד מענינא דיומא.

כך ישבתי כמה שעות, כשאט אט עם הלימוד ראשי מתבהר יותר, אור התורה ממלא את לבי באמונה ובטחון ועשתונותי מתיישבות על המקום. עד שאחרי כמה שעות כשקמתי מן

סיפר הרב שמעון יואל רובינפיין שליט"א: בשלש עשרה השנים האחרונות, אני עסוק עם מצווה מסויימת, כאשר אני מגלגל באופן קבוע חובות של סכומים אסטרונומיים, למען הצלת נפשות ישראל.

העול הזה כבר כרוך על צווארי מתקופה קצרה אחרי חתונתי, ועד היום. ואצל אחרים המשמעות של זה הוא שאין להם לא יום ולא לילה, ואני ב"ה חי בשלוות הנפש ובישוב הדעת, ומצליח בחסדים גלויים להסתדר.

וזה לא היה תמיד כך, בתחילת הדרך באמת לא היה לי לא יום ולא לילה. ישבתי אז בכולל של הגאון ר' יחזקאל כהן שליט"א, וכפי שאתם יכולים לשער, לא באמת הייתי מרוכז בלימוד, הגיעו אלי פלאפונים כל היום, מנושים ומלווים, והייתי חי בקלחת אחת גדולה שלעולם לא תדעו מה זה.

ואז באחד הימים הודיע ראש הכולל ר' יחזקאל על תקנה חדשה בכולל, מהיום אסור לדבר בפלאפון במשך כל זמן הכולל. שמעתי את התקנה, ונגשתי בסיום הסדר לר' יחזקאל וביקשתי לקחת ברכת פרידה...

איחלתי לו המשך הצלחה בהנהגת הכולל, אך הודעתי לו כי אני אאלץ לחפש לעצמי כולל אחר לאור התקנה הזו שאני יודע מראש כי אני לא יכול לעמוד בה.

ר' יחזקאל ענה לי, 'אתה חושב שאיכפת לי שכל האברכים האחרים בכולל ידברו בפלאפון?', עשיתי את כל התקנה רק בגלל אברך אחד בכולל, ששמו שמעון יואל רובינפיין. אני רוצה שתתחבר ללימוד, חבל עליך.'

אמרתי לו שהכל טוב ויפה, אבל אין מה לעשות, זה בשבילי על מנת שאעלה לרקיע, 'אנשים יירקו עלי ברחוב, יצעקו עלי בביהמ"ד, אם אני לא ארים טלפונים'

ר' יחזקאל שמע, ואז הציע לי לנסות לשבוע אחד לעשות את זה ולשקוע בלימוד לגמרי לפחות לשבוע אחד.

לא היה לי נעים, והחלטתי שלכבודו של ראש הכולל אנסה את מה שהוא מציע לי.

השארתי הודעה בתיבת התא קולי. כי ניתן להשאיר את כל התביעות בתא קולי, וכל הודעה המגיעה לתיבת התא קולי, מהרגע שהודיעו את זה, זה כאילו דיברו אלי, ואני אתייחס אליה כמו שדיברו כבר אתי.

איך אומרים? מכאן ואילך הכל היסטוריה. טעמתי שבוע אחד

לך בני יקירי אני דואג לך, אני מסדר לך את העניינים.
אך הסיפור עדיין לא נגמר. למחרת, התיישבתי שוב ללמוד
באותו ביהמ"ד, כבר כמעט סיימתי את המסכת.
ואת מי אני רואה על הקו כשאני שולף אותו אחרי הלימוד אם
לא את אותו ידיד?, ומה הוא שואל אותי אם לא אם אני מעוניין
בהלוואה של עשרים אלף דולר?.

היו לי הרבה שאלות, למה הוא לא נתן לי את הסכום כולו
בבת אחת?. למה הוא מתקשר בדיוק אלי? אך לא שאלתי בכלל,
הרגשתי שבכלל לא הוא נותן לי את זה. זה אבא שבשמים שחנני
דעה להתמסר לתורתו הוא זה שנותן לי את זה מידו הרחבה
המלאה והפתוחה. עליתי ולקחתי את הסכום.

בסה"כ שמונים אלף דולר. זה אחד הסכומים הגדולים ביותר
שקיבלתי כהלוואה אי פעם. ובלי מינימום השתדלות. ישר
מהשי"ת בלי שום מסכים מבדילים.

אחרי כמה חדשים הגיע זמן הפרעון, הידיד מתקשר אלי
ואומר לי שהוא צריך את הכסף לעוד יומיים, לשלם זאת לקבלן
על הדירה שלו. אמרתי לו לראות את העניין כמסודר. ואני נשארתי
עם השאלה הגדולה.

איך משיגים הלוואה לשמונים אלף דולר בתוך יומיים?
השי"ת הכניס בי רעיון נועז. התקשרתי לידיד ואמרתי לו
שינסה לבקש לקבלן לחלק את התשלום לארבע תשלומים של
עשרים אלף דולר כל חודש.

הידיד דחה את דבריי על הסף, למה שהקבלן יסכים?, אך אני
שכבר למדתי על בשרי את חסדי השי"ת לבוטחים בו, התעקשתי
ואמרתי לו, מה יש לך להפסיד? תנסה.

הוא ניסה, והקבלן הסכים... הקבלן הסכים.
והסכומים נפרעו בזמנם, ואני נשארתי בארץ הקודש, ממשיך
להיות בן ישיבה, עם פלאפון כבוי מחצית היום, ועם בטחון בה'
שחדר עמוק יותר ללב.

זה אחד הסיפורים שנחרטו היטב בעצמותיי, כאשר זה היה
בראשית דרכי, וזה מה שנתן לי את הכח להמשיך בהחלטתי
ובקבלת עול תורה שלי. אך מאז כבר חויתי עשרות עשרות
סיפורים כאלו, של הלוואות ושל נתינות מפתיעות ביותר. ככה
זה כשנותנים להשי"ת לנהל את העניינים. הוא לא מפסיק לשפוך
עליך חסדים ורחמים...

(הובא ע"י הרב פנחס זרביב מכון למעשה
לתגובות ולחומר נוסף p0583271323@gmail.com)

הלימוד, הרגשתי כאדם אחר לגמרי. נשען ותליתי בהשי"ת
שיראני את חסדיו.

לפתע הפלאפון שלי מצלצל. ואני רואה על הצג מכר קרוב
הגר באזור, הרמתי.

'הלו ! שמעון יואל, מה קורה? אתה זקוק אולי עכשיו לאיזה
הלוואה?'

'אוהו ודאי שאני זקוק', עניתי בלי להתלהב. לא תליתי בו
תקוות גדולות מדי.

'יש לי עכשיו עשרים אלף דולר, שאני יכול להלוות אותם, זה
יעזור לך משהו?'

לבי החסיר פעימה, משתאה לראות את יד ה' מושטת אלי
בצורה כה ברורה.

'ודאי שזה יעזור' עניתי בהתרגשות. סיכמנו על תאריך פרעון
נוח, וכעבור שעה כבר היה לי את הסכום המלא בידי.

הייתי עדיין זקוק לישועה גדולה, אבל קודם כל האיום של
הבריחה המיידית מהארץ הוסרה מעלי, ורוח של תקווה ואמונה
עזה ננסכה בי, הרגשתי שה' אתי, הוא ראה את ההחלטה שלי.

למחרת התיישבתי שוב ללמוד את הסדר שלי במסכת מגילה
באותו ביהמ"ד, כשאני עדיין נתון תחת השראת הגילוי משמים
שחוייתי אתמול, הלימוד כמובן היה בהתאם עם לב מעודד וראש
פתוח.

אחרי הלימוד כשאני מפעיל את הסלולרי שלי שהיה כבוי
במשך הסדר, אני רואה שוב את המספר שהתקשר אלי, אתמול.
אולי הוא מתחרט על ההלוואה? הרמתי לו בחשש.

ואז הוא שואל אותי בפשטות, אם אני מעוניין בעוד הלוואה
של עשרים אלף דולר לכמה חדשים...

כמובן שעניתי שכן, אלא מה... באותו ערב הוא שלשל לידי
את הסכום.

האיום של היציאה מהארץ התחיל יותר ויותר להתפוגג.
למחרת המשכתי בסדר שלי במסכת מגילה, בוויטעבסק,
בהתעלות מיוחדת, שאני מתגעגע אליה עד היום. ועם שלפתי
את הפלאפון מדש חולצתי, הוא מצלצל, ועל הקו, מי שצלצל
אתמול. ומה הוא שואל? אם אני מעוניין בעוד עשרים אלף...

לא שאלתי שאלות. עליתי מיד ולקחתי את העשרים אלף
הנוספים. ההרגשה הזו שהרגשתי אז ובכל ההזדמנויות האלו,
אני מאחל לכל אחד, אם כי בנסיבות טובות יותר..., זוהי הרגשה
מופלאה שאין לה אח ורע, אתה פשוט מרגיש איך השמים
מחייכים אליך. אתה מרגיש שהקב"ה מחבק אותך באהבה, ואומר

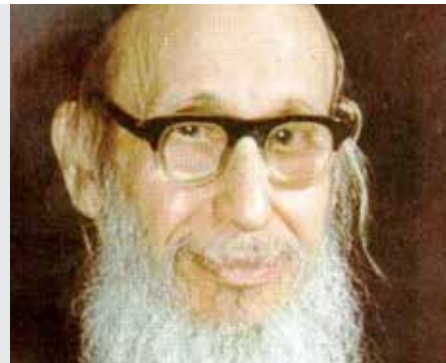

עכשיו בקו השיעורים של דרשו
077-2222-666
שלוחה 1/2

מתומצת
ממוקד זכרון

מהזור חדש
התהלה חדשה
שיעור חדש בעברית

לילה אחד הגיע האיש כשכל לבושו מוזר מאד. זקנו היה מגולח במין 'סטייל' חדש, ופרצופו היה מעוטר במשקפיים משונים... היה חשש גדול שהגבאי של הראש-ישיבה לא יוכל להתאפק מלצחוק

גדול כבוד הבריות: שני סיפורים מיוחדים מימי כהונתו של הגאון רבי חיים ברים זצ"ל כראש ישיבת סקווירא - לרגל יומא דהילולא

האיש ההוא לא היה מברר אם הראש הישיבה פנוי בשעה שהוא מגיע או לא, רק היה בא בתמידות ויושב ללמוד עמו, והיה נראה כאילו הוא שכר את הראש ישיבה שילמד עמו.

פעם אחת אירע דבר. האיש ההוא בא כהרגלו בכל לילה, אבל כל לבושו היה באופן משונה מאד. גם זקנו היה מגולח באופן ['סטייל'] חדש. הוא היה מעוטר בבתי עינים שהיו עשויים באופן משונה מאד. אחד ממשמשי הראש ישיבה היה שם באותה שעה, והיה חשש גדול שהוא לא יוכל להתאפק מלצחוק בפני האורח ההוא.

הגאון רבי חיים זצ"ל חשב מיד על רעיון טוב, והתחיל תיכף לספר מעשה שקרה אצל הרה"ק מברדיטשוב זיע"א, וזה תוכנו: כידוע, להרה"ק מברדיטשוב זיע"א היתה דרך בעבודת השי"ת עם תנועות שונות ומשונות, תפלתו היתה מעורבת עם קולות גדולים ועם רקידות. פעם החליט הרה"ק זיע"א לשבות שבתו אצל הרה"ק ר' ברוך"ל ממעז'בוז זיע"א, אך הרה"ק התנה עמו תנאי מקודם, כי היות ואצלו העבודה היא על דרך חשאי והשקט, לכן לא רוצה בשום אופן שיבלבלו, ולא יתן לו לבא לשבת קודש רק אם הוא מקבל על עצמו לעשות את כל עבודתו בשקט ובחשאי. הרה"ק מברדיטשוב זיע"א הסכים על הדבר והגיע לשבת קודש. עבודתו בקבלת שבת ובזמירות על השלחן היו שלא כהרגלו, רק בקול נמוך ובשקט, אך כאשר הביאו את הדגים לסעודה שאל אותו המשמש האם הוא אוהב 'פלפלין' - הנקרא בלשון אשכנז 'פעפער' - לשימם בתוך הדגים. כאן לא היה יכול הרה"ק מברדיטשוב עוד להתאפק מכל העבודה שהספיק לעצור בתוכו כל העת, והוא קפץ על השלחן ורקד עליו בקולות וצעקות: "פעפער האב איך ליב? דער באשעפער האב איך ליב!" - האם פלפלין אני אוהב? את השי"ת אני אוהב!

זה היה הסיפור שסיפר הגאון רבי חיים בזמן שהיהודי ההוא נכנס, ואף שנה ושילש את דברי הרה"ק מברדיטשוב זיע"א, בצורה ובנוסח שנאמרו, בקולות וצעקות "פעפער האב איך ליב? דער באשעפער האב איך ליב!" מובן מאליהו שהסיפור העלה שחוק על שפתי המשמש, וכן על שפתי היהודי שנכנס, וכך יכול היה המשמש לפרוק את הצחוק שהיה עצור בו, בלי שהלה יעלה כלל על דעתו שיש מן הצחוק גם במראהו המוזר. כך השכיל הגאון הראש ישיבה להציל נפש ישראל מכלימה וחרפה...

(ב'פיקודיך אשיחה', הובא בספר זכרונם לברכה ח"ב)

זכורני בימי קדם - סיפר הרה"ג ר' משה מנחם טויבנפלד שליט"א - כאשר מו"ר הגאון ר' חיים ברים זצ"ל שימש בתור ראש ישיבה בישיבתנו פה בשיכון סקווירא, זכיתי לשמשו ולעזור לו בהרבה דברים. בדירתו היה אדם אחד טרדן שהיה רגיל לבא לפניו ולשהות שמה זמן רב, עד שהבחורים שהיו משמשים אותו הבינו כי בואו של אותו אדם הוא דבר קשה מאד לסדר היום של הגאון הראש ישיבה, כי האיש ההוא היה רגיל לבא אף בזמנים שהראש ישיבה היה מאד טרוד ועסוק, והאיש ההוא כשהיה נכנס לא היה יוצא משם אלא אם שח ודיבר זמן רב עם הראש ישיבה. המשמשים שלו דיברו פעם כי מן היושר והחובה הוא לרמוז לאדם ההוא שלא יתמיד כל כך בביקוריו, כי הוא גוזל את זמנו היקר של הראש ישיבה, שכידוע היו רבים צריכים לו, אך הראש ישיבה בשלו, שחס ושלום לא יהין שום אחד מהם לרמוז דבר, לא כולו ולא מקצתו, כי גדול כבוד הבריות שדוחה את הכל. וככה היה רגיל להיות יושב ומשוחח עם האיש ההוא במאור פנים וכאילו הוא נהנה מאד מדבריו, עד שהלה כבר חשב באמת שהראש ישיבה צריך לביקוריו.

פעם ישב האיש ההוא ושוחח לו עם הראש ישיבה. הבחורים ששימשו אותו ישבו אז בחדר שני והקשיבו לשיחה המתנהלת, והדבר העלה שחוק רב בפיהם איך הראש ישיבה מתעניין ומדבר על דברים שלא רק שלא העסיקו אותו, אלא אף היה רחוק מהם כרחוק מזרח ממערב. הבחורים שחקו ביניהם, עד שקול השחוק עלה על גדותיו ונשמע בחדר הראש ישיבה.

כשהאיש ההוא הלך משם, ראינו מחזה שלא כרגיל: הגאון הראש ישיבה, שמעולם לא דיבר בלא חיוך על פניו, ומכל שכן שמעולם לא ראינו אותו שיכעוס על איזה דבר - הפעם עשה קולות וצעקות על הבחורים הללו, שכמה מהם היו מבחירי וחשובי תלמידי - היתכן שיתנהגו כך, לשחוק מאיש ישראל ולגרום לו בושה וחרפה!

פעם היה דבר מעניין אצל הראש ישיבה זצ"ל: איש אחד, בעל הבית פשוט 'מודרני', אשר דירתו היתה בשכנות לשיכון סקווירא, עשה לו קביעות לבא ללמוד עם הראש ישיבה בכל לילה ממש. גם זאת היה מ'מסכת מדות' של הראש ישיבה, כי בכל עת אשר בא האיש ההוא היה מקבלו כאילו הוא פנוי מכל דבר ומוכן לדבר.

מדהים: זה מה שגרם לעץ האתרוגים להוציא פירות אחרי 12 שנים של אפס תוצאות

סיפור מופלא - שבמופלאים משכונת ברכפלד במודיעין-עלית

פעם את פירותיו, הרי הצל שייוצר מהבנייה לא יאפשר זאת. הצדדים הגיעו אל הגר"י זיכרמן רבה של ברכפלד, שהטריח את עצמו להגיע למקום, וראה את הנעשה. הגר"י פנה אל האלמנה ואמר לה: "אני מציע לך לאפשר לשכנים-למעלה לבנות, ואברך אתכם שעץ האתרוגים ייתן מעתה את פירותיו". האלמנה הסכימה לוותר, ו- - - הנס אכן התרחש. לאחר 12 שנים שהעץ לא נתן פרי, החלו האתרוגים לצאת אחד אחרי השני... בהזדמנות זו מספר לנו הבן שאביו זצ"ל כתב בצוואתו לילדיו שישתדלו תמיד לוותר ולוותר, ועל ידי כך יזכו להצלחה בחייהם. (קול ברמה, ביטאונה של רמת אלחנן, בעריכת הרב מ.מ. צורן שליט"א)

לוותר, רק לוותר, רק לוותר. מי שמוותר - רק מרוויח. סיפור מופלא-שבמופלאים הגיע אלינו משכונת ברכפלד במודיעין-עלית, הממחיש לנו את כוח-הוויתור בעליל. את הסיפור שמענו מבעל-המעשה. אב-המשפחה שעלה מצרפת, נטע עץ אתרוגים בחצרו הפרטית בבנין המשותף. והנה עברו שנים והעץ לא הניב פרי, גם לא אתרוג אחד. האבא המשיך לטפל בעץ, אבל ללא תוצאות. לפני כמה שנים נפטר האב-הת"ח לבית עולמו, ובינתיים התארגנה בבנין ההוא יוזמה לתוספת-בניה. עקרת-הבית תחי' שביקשה לשמור על עץ האתרוג שניטע בידי בעלה, ביקשה מהשכנים שמעליה שלא לבנות ונימקה זאת בכך שגם אם יהיה סיכוי-מה שהעץ ייתן

החפצים בחיים - חפץ חיים יומי

אחד התקין ספסלים בציון הרשב"י, וראה שהתיישב עליהם אחד למנוחה ואמר "כמה טובה גדולה עשה האיש שהתקין ספסלים אלו". ובסוף התברר שמתקין הספסלים חטא פעם כלפי היהודי הזה

הצטרפו אלינו ללימוד היומי בספר חפץ חיים

ברבים מתוך ספרי הפוסקים ויתחזק לקיימם, ואז בודאי הקב"ה ימחל לו על העבר ויעזרהו על להבא שלא ישל עוד. עוד עצה כתב הגר"ח קניבסקי (טובך יביעו ח"א עמ' רעב ושל"ד, קונטרס קב ונקי-תשע"ד), שיתקן צרכי הרבים כדי שרבים יהנו מהם, וכן כתב הגר"י זילברשטיין (שם עמ' שלה) והוסיף, שעדיף שיתקין דברים גשמיים לצרכי הרבים, כדי שרבים יהנו מכך, ויתפלל לה' שהאנשים שחטא כנגדם ימחלו לו, ושיזמן אותם למקומות אלו ליהנות ממה שהתקין לרבים, ובכך שיהנו ממנו יכופר לו עוונו. והוסיף הגר"ח קניבסקי (שם) שהיה עד למקרה כזה, שאחד שהתקין ספסלים למנוחה בציון הרשב"י, וראה שהתיישב עליהם אחד למנוחה, ואמר כמה טובה גדולה עשה האיש שהתקין ספסלים אלו, ובסוף התברר שאותו יהודי שהתקין הספסלים, חטא כלפי היהודי הזה שנהנה עכשיו מספסליו. וסיים, שרואים מכך השגחה פרטית איך הקב"ה מגלגל שיהודי יגיע לתקון חטאו.

בהלכות הנלמדות היום מעורר ה'חפץ חיים' על כך שעוון לשון הרע קשה לתיקון, כיוון שפעמים רבות אדם אינו יודע ממי לבקש מחילה, מאחר ודיבר על הרבה מאוד אנשים. בביאורים ומוספים מביאים, כי אף באופן שאינו יודע ממי לבקש מחילה, כתב בחובת הלבבות (שער התשובה פ"י) שאם חפץ הוא מאד בתשובה, יתן ה' בלב הנפגע למחול לו, וכן בכל סוגי העבירות יזמן לו הקב"ה שימחל לו הנפגע בכל דרך שהיא [וידוע שבדברי בעל החובת הלבבות האלו, ניחם הגר"א מוילנא את הגר"ז מוואליזין כאשר חשש שבא מכשול על ידו ולא ידע ממי לבקש סליחה (תורת האדם פ"א)]. בנוסף, דרך התשובה כשלא זוכר למי חטא, כתב ה'חפץ חיים' בספרו כבוד שמים (פ"ג) ששאלו אדם מה יעשה אחר שלמד את חומרת איסור לשון הרע ולא יודע על מי דיבר, והשיב לו, שידוע מה שאמרו חז"ל (תנחומא בשלח) שצדיקים באותו דבר שחוטאים, בו מתרצים, ועל כן יראה ללמוד ענינים אלו של איסור לשון הרע

חגיגה דף יח

כיצד לא חשש יעקב אבינו לטומאה של בגדי עשו?

בגדי עם הארץ מדרס לפרושיין

החיד"א, מביא בספרו "חומך אנך" שרבני אשכנז מצאו פתרון לתמיהה בתיבה אחת שבתורה: בתורה נאמר "ותקח רבקה את בגדי עשו בנה בנה הגדל החמודות" מה הפירוש 'החמודות'? מביא רש"י ב' פירושים. או 'הנקיות', על פי תרגום האונקלוס: 'ונסיבת רבקה ית לבושי עשו ברה רבא דכיתא די עמה בביתא', או מלשון חמדה, שחמד את הבגדים הללו מנמרוד.

ושני הפירושים יחד משלימים זה את זה - הרי בפרקי דרבי אליעזר מסופר שבגדיו של נמרוד היו משל אדם הראשון - ומהרמ"ע מפאנו מובא שאת בגדי אדם הראשון עשה לו הקב"ה מעור הלווייתן - וקיי"ל (כלים פי"ז מי"ג) שער הדג אינו מטמא - נמצא שדווקא מפני שהיו אלו החמודות מעשיו - היא גופא ערובה לכך שהם חמודות ונקיות ולא נאחז בהן מעולם שום טומאה. (גליון פרי עמלנו - ע"פ 'חומת אנך' ו'נחל קדומים', ובתוספת מספר "נחלת צבי". "המבשר")

כאשר יעקב אבינו מתכונן לבוא אל אביו ולקבל ממנו את הברכות מספרת התורה 'ותקח רבקה את בגדי עשו... ותלבש את יעקב בנה הקטן (בראשית כז טו) ומפרש רש"י: החמודות שחמד אותן מן נמרוד.

פליאה רבה תמהו הראשונים אודות מעשה לבישת בגדו של עשיו על ידי יעקב. הן מפורשות שנינו במסכת חגיגה (יח:): שבגדי עם הארץ טמאי מדרס הן והפרושים אין לובשין אותן, וכיצד לבשן יעקב? שמא תאמר, יעקב הקדים ונטלן אל בור הטבילה, לטהרן במים - הרי מעשה זה ביום טוב ראשון של פסח היה, או בראש השנה לדעת חלק מהמדרשים, ובמסכת ביצה (יז). נתבאר שאסור לטבול כלים ביום טוב, וכך גם נפסק להלכה ברמב"ם (פ"ד מהל' יו"ט הי"ז) ומרנא רבי חיים יוסף דוד אזולאי זי"ע,

לפתוח את היום בטוב...

הצטרף אלינו וקבל את המייל היומי של 'דרשו'
'הפותח בכל יום' לתיבת המייל שלך

סיפורים • חיזוקים • הלכה יומית • כתבות וראיונות • פרשת שבוע

להצטרפות נא שלחו מייל לכתובת

dirshu@dirshu.co.il

איזה איסור התחדש בדורות האחרונים בנוגע לגילוי הראש?

flash90

ראשו בידו - אין איסור בדבר. וכיסוי הראש מביא לידי יראת שמים, כפי שמסופר בגמרא, שאמו של רב נחמן בר יצחק אמרה לו: "כִּסָּה את ראשך, כדי שתהיה לך יראת שמים", ומטעם זה, יש להרגיל בכיסוי הראש אף ילדים שלא הגיעו לגיל חינוך.

[שו"ע ב, ו, משנ"ב י-יא, וביה"ל ד"ה ולא]

אסור ללכת ארבע אמות בגילוי הראש, מפני כבוד השכינה. ומידת חסידות - שלא לשהות כלל בגילוי הראש, ואף בזמן השינה בלילה. וכבר לפני מאות שנים, כתבו הפוסקים כי בזמננו, שזהו סימן ההיכר בין ישראל לגוי, אסור מן הדין לשהות בגילוי הראש, משום איסור ההליכה בחוקות הגויים - "וּבְחֻקֵּיהֶם לֹא תֵלְכוּ". ואם מגלה את ראשו לצורך ניקיון הראש וכדומה, או שמכסה את

האם מותר לברך 'אשר יצר' כאשר הראש מכוסה ביד?

את הראש באמצעות שרוול החולצה, או שרוול החליפה, וכדומה. ומי שטעה והתפלל תפילת שמונה עשרה בראש מגולה - יש שכתבו, שאינו צריך לשוב ולהתפלל, אך יש שהסתפקו בדבר, משום שדרכם של הגויים להתפלל בבתי תפילתם בראש מגולה, ואם כן אפוא, התפילה בראש מגולה תועבה היא לפני ה'.

[משנ"ב ב, יב; ביאורים ומוספים דרשו, 22]

כאמור, המכסה את ראשו בידו, הרי זה נחשב שראשו מכוסה, ואין בכך איסור גילוי הראש. אולם, חומרא יתרה יש בלימוד תורה או בתפילה - שבשעה שעוסק בהם, חובה לכסות את הראש בבגד, ואין מועיל כיסויו ביד, משום שהיד והראש הם גוף אחד, וחלק אחד של הגוף המכסה חלק אחר של הגוף, אינו נחשב ככיסוי. ויש המתירים בשעת הדחק, אך נכון להחמיר בדבר; וניתן לכסות

באיזו צורה נכון לדרוש בשלזמו של אדם גלוי ראש?

מלומר 'שלום' בלשון הקודש לאדם גלוי ראש, אם יש להניח שהלה יענה וישתמש אף הוא במילה זו, כיון שגורם להזכרת שם ה' בגילוי הראש. ובמקום שיש לחשוש לעלבון, ולא ניתן לדרוש בשלזמו בצורה אחרת - יש להקל; ויש שהקלו בכך רק 'לצורך גדול'. ויש שכתבו, שאין להחמיר בדבר זה כלל, כיון שאין מתכוונים לאמירת שם ה', אלא לנימוס בעלמא.

[ביאורים ומוספים דרשו ב, 22]

בהמשך לאמור: כשם שאסור להתפלל בגילוי הראש, כך אסור להזכיר את שם השי"ת בראש מגולה. ונחלקו הפוסקים בנוגע לכינוי של שם ה' בלשון אחרת, כגון באנגלית, אם קיים לגביו איסור זה.

ובנוגע למילה 'שלום', שהיא אחת משמותיו של הקב"ה - יש שכתבו, שאין להזכירה בראש מגולה; ויתרה מזו, יש להימנע

* האדם צריך לנהוג בצניעות בכל מקום ובכל מצב, מפני כבוד השי"ת, אשר מלוא כל הארץ כבודו. ולכן, אין לגלות ללא צורך את חלקי הגוף שדרך בני מקומו לכסותם.
* בלבישת הבגדים ובנעילת הנעליים, יש להקדים את הצד הימני לשמאלי, בשל חשיבות הימין. וכן ברחיצה ובסיכה, יש להקדים ימין לשמאל, אך ברחיצת כל הגוף יש להקדים את הראש.
* ישנם מעשים העלולים לפגוע בזכרונו של העושה אותם, ולשפח את תלמודו. ונחלקו הפוסקים, אם העושה אחד מהם, עובר על האיסור "הִשְׁמֵר לָךְ... פֶּן תִּשְׁכַּח", שנאמר על השוכח דבר מתורתו.

מה שלמדנו לפני מאה ימים:

האם אדם צריך לזותר על האתרוג שלו כדי שאחרים יוכלו לקיים בו את המצוה?

בארבעת המינים של אחרים - יש שכתבו, שאינו מחויב לוותר על שלו כדי שהיחיד יוכל לקיים את המצוה; אך יש שכתבו, שאם אותו יחיד לא פשע בדבר, דהיינו שלא גרם בכוונה תחילה לכך שאין ברשותו את ארבעת המינים - דינו שווה לדין הציבור. וכשמדובר בויתור על 'הידור מצוה' בלבד, מוטב שיוותר עליו כדי שחבירו יוכל לקיים את גוף המצוה.

אדם שקנה את ארבעת המינים, ויש באפשרותו לקיים המצוה בארבעת המינים של חבירו, ונודע לו על מקום שבו לא השיגו כלל את ארבעת המינים - עליו לשלוח את המינים שלו לבני המקום ההוא, והוא עצמו יקיים את המצוה במינים של חבירו. ואם נודע לו על אודות אדם יחיד שלא השיג את ארבעת המינים, ונמצא במקום בו אין באפשרותו לקיים את המצוה

[משנ"ב תרנח, מב; ביאורים ומוספים דרשו, 61]

הצטרף עכשיו גם אתה

להצטרפות מוקד 'דרשו' 02-5609000

המוני בית ישראל בכל העולם היהודי התחילו בלימוד המשנה ברורה במסגרת הדף היומי בהלכה

דף היומי בהלכה

הלוח היומי

כ"ו באדר א' | רבי אברהם חיים ב"ר מרדכי דוד ברים זצ"ל, ר"י אהל יעקב ומשכן יוסף ובעל מרבה חיים

יארצייט:

תרנ"א: רבי דוד אברהם משה ב"ר שמואל סגל קרויז זצ"ל, מאונגוואר, בעל נפש אדם.
תרפ"ב: רבי משה נחום ב"ר מאיר ולנשטיין זצ"ל, ראב"ד פרושים בי-ם.
תשס"ב: רבי אברהם חיים ב"ר מרדכי דוד ברים זצ"ל, ר"י אהל יעקב ומשכן יוסף ובעל מרבה חיים.
תשע"ז: רבי משה ב"ר דוד סאקס (סוקובסקי) זצ"ל, אב"ד ק. יראים מטרסדורף י-ם.

מיהו איש אמת?

הרה"ק רבי יהושע מאוסטרובצה אמר: ישנם אנשים שאוהבים את האמת, יען שהוא מועיל להם. ישנם אנשים שאוהבים את השקר, יען שהוא מועיל להם. נמצא שאין אלו אנשי אמת ולא אלו אנשי שקר, אלא אנשים שאוהבים את עצמם... איש אמת אוהב את האמת, בין אם היא מועילה לו, ובין אם היא מפסידה לו.

(מעשה אבות חלק ו עמ' יב)

נשתדל לדבוק במידת האמת, אף כאשר הדבר כרוך בהפסד או אי נעימות

* שיעורים מקוצרים על הדף היומי

* דף היומי בהלכה - 5 דקות ביום

* ווארטים וסיפורים מיוחדים לפרשת השבוע

* סיפורי צדיקים ותוכניות מיוחדות

הכל במקום אחד

קו השיעורים של 'דרשו' 4992* או 077-2222-666

לתשומת לבכם: התמונות המוצגות כאן יש עליהם זכויות יוצרים ואין להשתמש בכל שימוש שהוא ללא היתר בכתב

העלון מופץ לזיכוי הרבים, אנא הימנעו מקריאה בשעת התפילה וקריאת התורה

דרשו | רח' הקבלן 45 ירושלים | 02-5609000 | לשאלות ופניות בכל נושא: dirshu@dirshu.co.il